

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93

E-mail: inform@dr.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Виконавчий комітет
Южненської міської ради
Одеської області**

пр. Григорівського десанту, 18,
м. Южне, Одеська область, 65481

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

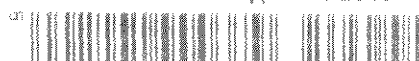
Державна регуляторна служба України у відповідності до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Южненської міської ради Одеської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території м. Южного на 2020 рік» (далі — проект рішення), а також документи, що надані листом виконавчого комітету Южненської міської ради Одеської області від 25.04.2019 № 571/16-05-03.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної депутатської комісії з питань адміністративно-територіального устрою, регулювання земельних відносин, охорони навколишнього середовища, цивільної оборони, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

I. Податковий кодекс України (далі - ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ. У свою чергу, підпунктом 12.3.2 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Відповідно до вимог пункту 7.3. статті 7 ПКУ будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим ПКУ і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно

положення щодо внесення змін до цього ПКУ та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Елементи податку, визначені в пункті 7.1 цієї статті ПКУ, підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно ПКУ (пункт 7.4.).

Водночас проект рішення не узгоджується з вимогами ПКУ, у зв'язку з чим пропонуємо таке.

1. Визначити у додатку 3 до проекту рішення усі обов'язкові елементи податків та зборів або зробити посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті тощо) ПКУ, якими вони вже встановлені для земельного податку, а елементи, встановлення яких не передбачено ПКУ (наприклад, податковий обов'язок тощо) виключити. При цьому, положення, викладені в цих елементах мають відповідати вимогам ПКУ, а норми, встановлення яких не входить до повноважень органів місцевого самоврядування та дублюють положення ПКУ (наприклад, загальні положення, індексація нормативної грошової оцінки земель, контроль тощо) також пропонуємо виключити.

2. У додатку 3 до проекту рішення, встановлюються обов'язкові елементи як земельного податку, так і орендної плати.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1 статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

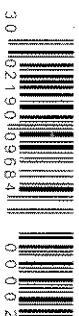
Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни ПКУ.

Згідно з вимогами пункту 288.4. цієї ж статті ПКУ, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Таким чином, чинним законодавством України врегульовані відносини, пов'язані з орендою землі, а додаткового врегулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Отже, пропонуємо положення стосовно орендної плати виключити з додатка 3 до проекту рішення.

3. Додаток 1 до проекту рішення не відповідає Додатку 1 до Типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку, «Ставки земельного податку», затвердженої постановою Кабінету Міністрів України

від 24 травня 2017 року № 483, отже пропонуємо привести додаток 1 до проекту рішення у відповідність до вимог зазначеної постанови.

5. У пункті 4 проекту рішення пропонуємо визначити назву друкованого засобу масової інформації в якому буде оприлюднюватись дане рішення.

6. Керуючись нормами Бюджетного та Податкового кодексів України пропонуємо пункт 6 проекту рішення викласти у такій редакції «Рішення набирає чинності з 01 січня 2020 року та діє до 31 грудня 2020 року включно».

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

II. Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ), а саме його зміст, структура та наповнення, не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблеми - не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципу доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Розділ III АРВ не відповідає пунктам 5, 7 Методики та розділу III додатка 1 до Методики, оскільки при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної із запропонованих альтернатив, при цьому, розробником не проведено оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання, окремо кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у кількісному (грошовому) еквіваленті, не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Крім того, в АРВ не наведено жодного обґрунтування запропонованих розмірів ставок земельного податку (відсутній алгоритм їх визначення) та пільг із сплати земельного податку, не доведено, що запропоновані розміри ставок податку є оптимальними та забезпечать баланс інтересів як платників податків, так і держави, а також розв'яжуть проблему, встановлену перед розробкою цього проекту.

Під час проведення Тесту малого підприємництва згідно з додатком 4 до Методики (далі - М-Тесту) та розрахунку витрат суб'єктів великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики, розробником застосовано недостатню для суб'єктів господарювання деталізацію бізнес-процесів та лише частково враховано процеси, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації вимог регулювання.

Окрім зазначеного, до адміністративних витрат суб'єктів господарювання, віднесено витрати на адміністрування податку, а також, розраховано витрати Головного управління ДФС в Одеській області на реалізацію рішення.

Враховуючи, що органи місцевого самоврядування наділені повноваженнями лише встановлювати ставки місцевих податків (зборів), не змінюючи порядок їх обчислення, сплати та інші адміністративні процедури, то до «прямих» витрат суб'єктів господарювання, що виникнуть у процесі реалізації положень цього акта можна віднести виключно сплату земельного податку за ставками, встановленими Южненською міською радою, а до адміністративних – витрати на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*) та організацію виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*). Разом з цим зазначаємо, що бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів господарювання не підлягають розрахунку, оскільки встановлені нормами ПКУ.

Принагідно звертаємо увагу, що відповідно до вимог Методики розрахунок витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування проводиться згідно з додатком 3 до Методики. Однак, якщо розробником здійснено розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва згідно з додатком 4 до Методики, який також передбачає розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання, Додаток 3 заповнювати не потрібно.

Проте, у даному випадку розрахунок бюджетних витрат для фіскальних органів на адміністрування податку не здійснюється.

Отже, зазначене не відповідає вимогам Методики, так як адміністрування податків, інші процедури, пов'язані зі сплатою податків і зборів, здійснюється виключно в рамках ПКУ і не встановлюються рішеннями Южненської міської ради.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, серед іншого, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, держави та громадян.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV Методики.

Потребує доопрацювання розділ VIII АРВ, який не містить усіх обов'язкових показників результативності регуляторного акта, та їх прогностичних значень.

Слід зазначити, що відповідно до вимог пункту 10 Методики обов'язковими прогностичними значеннями показників результативності регуляторного акта є: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог розділу VIII додатка I до Методики, необхідно навести значення прогностичних показників результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі, протягом різних періодів після набрання чинності акта.

У розділі IX розробником не визначено, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні, що не узгоджується з вимогами пункту 12 Методики.

Крім того, розробником не визначено строки проведення повторного відстеження результативності регуляторного акта;

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, а саме відсутністю в ньому усієї необхідної інформації, числових даних, розрахунків витрат, зокрема, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття даного проекту регуляторного акта, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики як, збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Южненської міської ради Одеської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території м. Южного на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих пропозицій та зауважень, а аналіз його регуляторного впливу - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

